

FAMILJESCOUTSAGORNA

GRUNDSAGAN

PARUM OCH MAGNA två björnar som tillsammans ville vara,
bestämde sig för att ut på äventyr fara.

De ville ha roligt och uppleva saker,
prova att göra och kanske uppleva nya smaker!

Få möta många nya vänner,
oj vad många som de sedan då känner.

Glädjas ihop med allesamman,
och hålla liv i den stora flamman.

Hos familjescoutererna fick de leka allihopa,
så hjälp nu alla till att ropa:

SAGA:

LÄRA KÄNNA VARANDRA

*I världen finns många olika varelser, ni känner säkert till många redan!
Idag ska ni få träffa några nya filurer, som ni ska få lära känna mer sedan.
Parum och Magna är nya i denna värld, och de är nyfikna som få!
De vill gärna lära känna er alla, stora som små.
Parum är busig och sprallig, har alltid något spännande på gång,
det bästa Parum vet är att leka, dansa och brista ut i sång.
Ska ni ut på äventyr vill Parum gärna hänga på,
att utforska blir ännu roligare när du tillsammans med andra får gå.
Den andra filuren ni ska få möta är lite mer lugn, omtänksam och erfaren,
Magna är namnet, och när Parum undrar någonting är det Magna som kan svaren.
Magna har varit med lite längre, och tar om Parum hand,
men ofta måste de samarbeta för att klara sig i den stora världens land.*

Parum och Magna stod på sin utkiksplats uppe på stora berget och kikade ut över dalen nedanför. Plötsligt fick de syn på en massa människor.

– Titta Magna, massa fler Parums och Magnas går omkring därnere. Undrar vad de ska göra?

Både Parum och Magna blev nyfikna på vad som skulle hända. Var det något som Parum och Magna också kunde prova på? Fast det är ju inte alltid lätt att vara ny och testa nya saker! Många tankar snurrade runt i huvudet på dem, både stora och små känner sig ofta nervösa, pirriga och lite oroliga

när de möter nya saker.

– Tänk om ingen tycker om mig! sa Parum till Magna.

– Varför skulle de inte göra det? svarade Magna. Du är ju världens bästa Parum! Det viktiga är bara att du är dig själv.

– Men tänk om jag inte vet vad jag ska prata om, sa Parum med orolig ton.

– Vet du vad? Jag har den bästa hälsningsfrasen du kan använda dig av, sa Magna. Du kan säga ”Hej! Jag heter Parum, hur gammal heter du ifrån?”

Parum tittade frågande på Magna.

– Då får du in tre frågor i en fråga! 1. Hur gammal är du? 2. Vad heter du? 3. Var kommer du ifrån? Den funkar alltid för mig, förklarade Magna.

– Hur gammal heter du ifrån...? sa Parum och tänkte efter. Det kanske kunde fungera! Magna brukade ju ha rätt.

Magna och Parum tog sig ner till dalen och gick mot den stora gruppen och satte sig ner bland de andra i ringen. Parum lyssnade nyfiket och hörde att den stora Magnan som pratade berättade att alla var välkomna till Familjescoutgruppen.

– Vad är Familjescoutgruppen, Magna? viskade Parum tyst.

Magna ryckte på axlarna och undrade precis samma sak själv.

– Nu är det dags för er att presentera er för varandra, sa sedan den stora Familjescout-Magnan högt.

Först var det alldeles tyst i gruppen och alla tittade blygt på varandra. Magna puttade lite på Parum och tyckte att det här var ett bra tillfälle att prova på att använda hälsningsfrasen. Parum tog mod till sig.

– Hej jag heter Parum, hur gammal heter du ifrån?

Den lilla Parum-familjescouten som satt mitt emot Parum tänkte efter i några sekunder och Parum började titta oroligt på Magna, men sen kom ett trevande svar.

– Eh, jag är 6 år och heter Hominem. Och jag kommer härifrån! Och du då?

**HUR GAMMAL
HETER DU IFRÅN?**

Mötet blev en stor succé,

tillsammans fick alla vara me'

Hur skulle du göra för att säga hej till någon du inte känner?

Och för att ha roligt, lära känna och få träffa nya vänner?

SAGA:

BYGGA BO

*Parum och Magna har ingenstans att bo,
de har testat många ställen – i ett träd, vid en bänk, i en sko.
Men inget av detta har skyddat väl mot väder,
det har läckt, blåst och blött ner alla deras kläder!
Nu behöver de all hjälp de kan få,
så de slipper frysa om en natt eller två.
Myror bland barr och bävrar bland stockar,
många är djuren som saker till sitt eget hus plockar.
Parum och Magna klurar och funderar sedan på,
om de skulle bygga ett eget bo, var skulle det då stå?
Hur ser ett hus ut för att det ska bli ett hem?
Hur många måste få plats däri – flera tusen eller kanske bara cirka fem?
Att bygga kan kräva ganska mycket möda,
bäst att låta fantasin sätta igång att flöda.*

Fy vad här luktar fis, gäspade Parum. Aj, nu slog jag huvudet i tån igen också! Du Magna, alltså hur länge måste vi bo i den här gamla ruttna skon?

Magna försökte krypa fram till Parum, men fastnade med stora framtassen i skons häl för att det var så trångt.

– Jag vet faktiskt inte, suckade Magna uppgivet. Nu har vi provat att bo i lövhögen, men då blåste löven bara bort. I myrstacken kittlades alla myror och i den där stora stocken du bar hem regnade det ju in i hålet hela tiden.

– Fast jag tyckte det var roligt med en simbassäng inomhus, Magna. Och det var ju inte mitt fel att paraplyet inte passade i hålet, sa Parum.

– Men att bo i en simbassäng hela tiden gör fiskar Parum, inte du och jag som inte kan andas under vatten, svarade Magna.

– Nä, det förstås, funderade Parum.

Samtidigt tittade den lilla björnen ut genom skosnörehålet och fick syn på gruppen med familjescouter de hade träffat för ett tag sedan.

– Magna, klättra ur skon fort, nu ska vi ut på äventyr, ropade Parum och sprang ner till dalen där alla hade samlats.

Magna packade snabbt ihop ryggsäcken med Parums alla bra-att-spara-på-till-nånting-bra-som-jag-inte-vet-än-saker och lufsade efter. Det var en ganska tung ryggsäck med alla stensamlingar, pinnkvistar och kottsorter som Parum absolut inte ville lämna kvar ensamma ute i skogen. ”Jag tar hand om dem så länge”, sa alltid Parum så fort något nytt stoppades ner i ryggsäcken.

– Hej på dig och hej på mig, brummade Magna till ett par Parum- och Magna-familjescouter som stod vid några långa pinnar.

– Tjoho! ropade Parum och hoppade ner i den stora lövhögen. Det här var mjukt och gosigt.

Hominem kom springandes och hoppade också i högen.

– Oj titta! skrattade Hominem. Nu blev alla löven platta som en matta.

– Kolla där då, sa Parum. Vilka roliga stenar, ska vi bygga med dem?

Magna blev lite orolig för hur många fler saker som Parum skulle vilja stoppa ner i ryggsäcken, för i gläntan var det fullt av alla Parums favoritsaker, men i ryggsäcken var det också fullt, väldigt mycket mer än fullt faktiskt.

Snart hade Parum och Hominem hittat en massa roliga saker som de skapade en hel liten stad med. Den var perfekt för Igge Igelkott, Hoppe Hare och Eko Ekorre att bo i, bestämde de.

De andra Parum- och Magna-familjescouterna kom och tittade på naturstaden.

Snart sprang det runt både stora och små för att hämta mer grejer att skapa nya spännande saker med.

– Du Parum, jag har funderat på en sak, sa Magna när de var på väg tillbaka till sina buskar efter en hel dag med byggande. Tänk om vi skulle ta alla de där sakerna vi provat att bo i och bygga ihop till något nytt? Precis så som vi testade när vi byggde ministaden idag.

– Ja, vad bra! Tänk, då kan vi få vårt alldeles egna hus Magna! Töm ryggsäcken fort! Här ska byggas ett hem, sa Parum bestämt. Och om vi också tar alla de där sakerna som inte passade så bra som de var när vi bodde i dem och bygger ihop och skapar något nytt kan det bli alldeles bra tror jag.

– Fast du Parum, den där skon tycker jag vi kan spara till något annat istället...

*Hemma är där ditt hjärta vill finnas,
där personer möts och saker händer som du kan minnas.
Ett hem behöver inte vara fyra väggar och ett tak,
det kan se ut lite som du vill och vara både krokig och rak.
Vad är hemma för dig?
Dela med dig av dina tankar och säg!*

SAGA:

VÄRME

*Magna och Parum utomhus om nosen sin fryser,
där borta ser de något som lyser.
Nyfikna går de för att se vad de finner,
titta, det är en stor eld som brinner.
Vilken bra grej det där verkar vara,
nu måste de klura ut hur de själva ska få igång en brasa bara.
Pinnar, stickor, grenar och ved verkar smart,
för att de på flammen ska få fart.
Sen kan de också sitta där och mysa,
kläder, mössa och sällskap av andra verkar också bra saker att ha för att slippa frysa.*

Parum och Magna hade börjat bo in sig i sitt nya hem, men Magna frös då de låg i sängen och skulle sova. Uppfinningsrika som Parum och Magna var gick de ut i skogen för att försöka hitta en lösning på problemet. De gick länge och vände på stock och sten för att hitta någonting varmt. Magna

kände sig fram – trädets stam var sval och fuktig, löven på marken likaså. Mossan på stenen var mjuk, men dessvärre inte varm. Parum kom springande med en stor näve blåbär.

- Kolla här Magna! Det här kanske är bra!
- Nog är de bra kära Parum, men jag tror tyvärr inte att de är varma, svarade Magna.
- Men oj vad goda de är, sa Parum.

De tog en paus från allt letande och mumsade i sig lite blåbär. Att fylla på energi är ett måste när vi är ute på upptäcktsfärd!

Efter mellanmålet gick de ner till bäcken. Solen lyste mitt på himlen och Magna satte sig vid det stora klippblocket vid kanten av bäcken och tittade på vattnet som strömmade nedåt. När de satt på stenen upptäckte Magna någonting fascinerande – stenen var varm! Riktigt varm till och med!

- Parum, Parum, känn här, sa Magna och Parum kom springande från vattnet.
- Men åh! Det är ju jättevarmt och skönt, jag tror vi har hittat lösningen på ditt problem!
- Men hur ska vi få den varma stenen in i huset? funderade Magna.

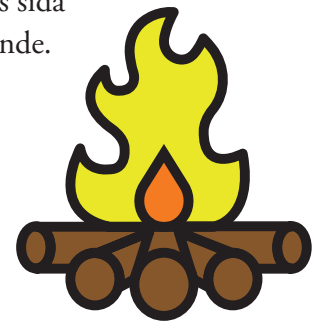
De satt långt och länge och klurade på detta. Så länge att solen hann försvinna vid trädtopparna. Parum hade tappat tålamodet för länge sen och plaskade runt i vattnet. När de såg skymningen komma insåg de att det var dags för ett möte med familjescouterna. Genast strosade de iväg till mötesplatsen. Hominem väntade glatt på dem, liksom alla andra familjescouter. De fick veta att idag skulle de minsann lära sig någonting användbart och spännande men också lite farligt – idag skulle de göra eld!

– Vad är eld? viskade Parum, men Magna hade inte någon aning och viskade tillbaka att de nog kanske snart skulle få se vad det var.

Alla fick instruktioner att hämta stenar, torra kvistar och pinnar. När de hade samlat en stor hög gjorde Hominem en ring med alla stenar. I ringen la de ner pinnarna och kvistarna. Parum och Magna hjälpte till, men förstod fortfarande inte riktigt vad detta skulle leda till. När högen var klar kom den stora familjescout-Magnan, som hade gett alla instruktioner, fram med en ask med små pinnar i. Genom att dra en pinne mot askens sida hördes ett knastrande ljud och sedan bildades ett ljus sken på pinnens ände.

Parum och Magna tittade storögt på när den glödande lilla pinnen stoppades in i högen, och strax därefter lös hela högen upp. De gick långsamt närmre mot ljuset och kände då värmen som spred sig kring den lysande högen.

- Magna, HÄR tror jag vi har lösningen på ditt problem, sa Parum.
- Magna nickade långsamt, och njöt av den sköna värmen från elden.

*Eld och lyktor kan hjälpa till att vägen lysa,
värme är viktigt för att slippa frysa.
Kan du klura på hur du ska göra då,
för att få värme och slippa frysa om knopp och tå?*

SAGA:

MAT

*Plötsligt Parum ett kurrande ljud hör,
det knastrar och brakar och stör.
Sen säger Parum "jag tror minsann det är magen min som pratar",
kanske är det bäst att vi den matar!
Då skrattar Magna till
och ropar högt "jag undrar vad den vill?"
Ja, vad ska de i magen stoppa och hur ska det komma dit?
Parum vill så gärna smaka någon liten bit,
klurigt är det att veta vad som smakar gott.
Ska de äta krabbelurer, flugor eller kanske färska små granskott?
Skogen är som ett helt eget skafferi,
fast där finns även saker som kan smaka blå och tvi.
Många saker kan du köpa i en affär,
utomhus växer ätbara saker som hallon och blåbär.
När Parums mage kurrar en gång till,
Magna erbjuder att äta lite rutten sill.
Fast det var nog inte det bästa för magen,
den fortsätter att låta hela dagen.
Tur är att det finns flera smaker,
när det är många som gillar olika saker.*

Välkommen till restaurang ParMag, vad får det lov att vara? undrade Parum.

Magna tittade på filten som låg i gläntan och var full av kottar, pinnar, en och annan sten och massor av olika småprylar.

– Då tar jag två kottar med en pinne och så en sådan där skruvmojäng också! sa Magna nöjt.

Men Parum bara tittade frågande på Magna och Magna undrade vad som var fel.

– Men, du valde ju inget av det som jag har ju, sa Parum lite besviket.

Magna tittade på filten en gång till, och jo, där låg visst kottar och skruvar och minst fyra olika pinnar.

– Vad menar du Parum?

– Men jag har ju inga sådana saker. Du ser, här är glassavdelningen, där borta finns salladsbaren och sen kommer godisvarmrätterna och sen finns det olika sorters pizza, sushi och lite annat smått och gott, visade Parum. Men det där du pratar om är ju saker som djuren och robotar äter tror jag.

Ja, tokiga Magna, inte fanns det en enda kotte eller sten där. Nu såg ju Magna plötslig all mat och genast beställdes en varm vårrulle-smörgås med två kulor sura flugor-glass toppat med lite pastasås. Till efterrätt skulle det bli stekt mango med sirapsost och kakdeg.

Nästa morgon vaknade Parum av ett stort brak.

– Oj då, brummade Magna. Det var väldigt vad din mage pratar idag.

Parum undrade vad Magna menade men efter ytterligare några ylanden, mindre brakanden och kurranden förstod Parum att det var magen som försökte förklara att det var frukostdags. Snabbt virade Parum in godismaskarna, en prickig korb, krukan med sallad och några tassar ris tillsammans med lite annat gott i sin väska och sprang ut till Magna.

– Nu har jag matsäck med mig!

När de båda björnarna var framme satte de sig vid bordet och Parum började lägga upp alla sina saker på tallriken. Sist kom en klabbig tass med någon vit droppande sörja fram ur väskan.

– Oj då, nu får jag nog använda glassen som sås istället, sa Parum glatt och började slicka i sig dropparna.

Magna satt framför en stor skål och la alla sina ingredienser däri en efter en. Magna knådade med tassarna lite och la sedan upp något på tallriken som luktade superdunder-mumsfilli-babba-gott. Parum hade provat det där med att blanda ihop allt också men fick alltid någon illaluktande klumpsörja istället.

– Undrar varför, funderade Parum plötsligt högt. Jag har ju blandat ihop alla mina favoriter. Och så smakar det bara blörk!

– Hihi, svarade Magna. Parum, din tokiga björn, bara för att varje sak du stoppar ner är supergod så behöver det inte bli sådär väldigt supersmarrigt tillsammans. Du kanske skulle prova ett recept?

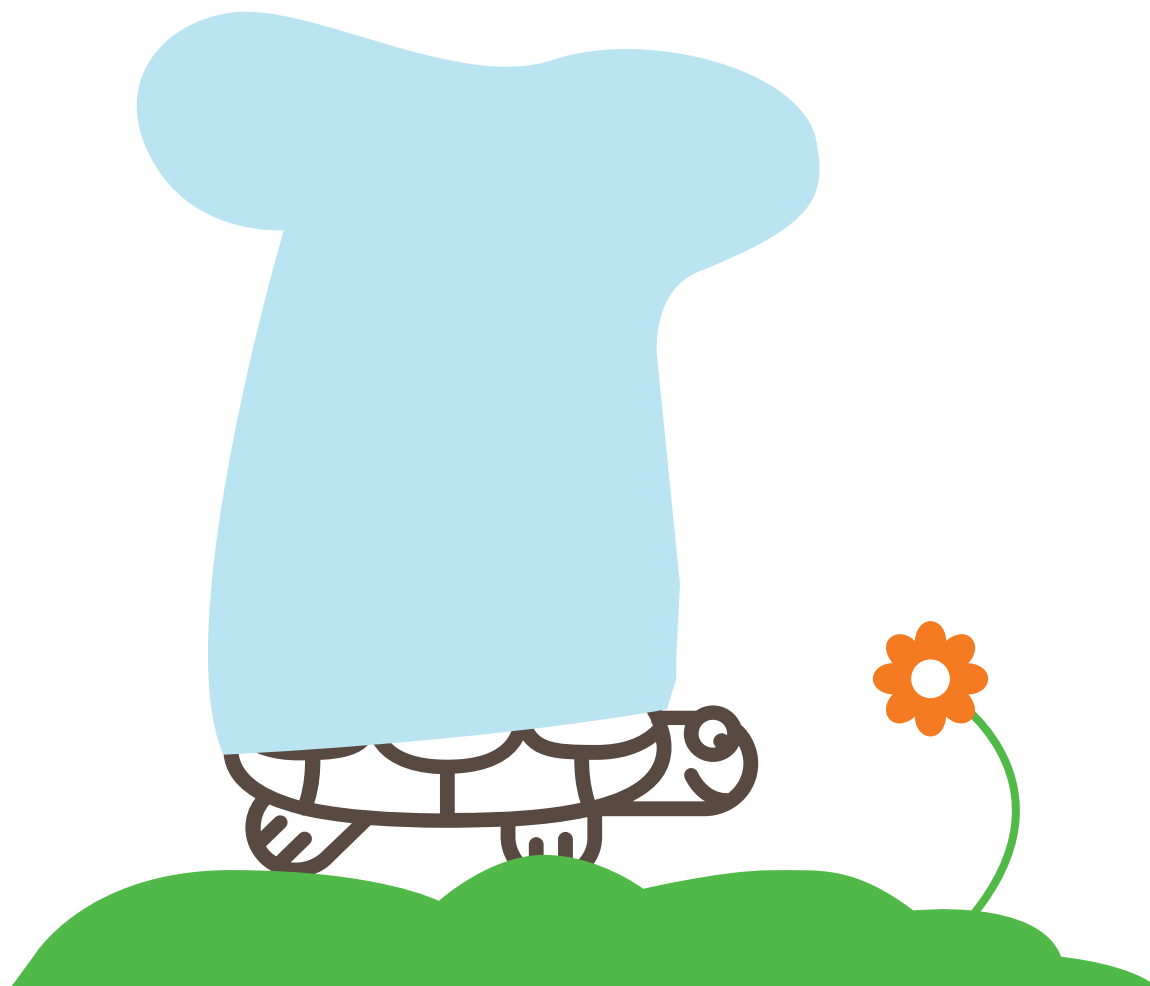
– Räser-rep, vad är det? undrade Parum.

– Nä, RE-CEP-T, svarade Magna. Det är när du har en lista på vad du ska blanda och i vilken ordning.

– Räser-rep. Det låter ju som att mitt sätt går mycket fortare alltså, sa Parum och tittade ner mot sin nygjorda klump för att ta upp och äta den.

Men då var det plötsligt bara smulor kvar. Vad hade hänt? Och varför slickade sig Hominem, som satt bredvid, runt munnen så glatt?

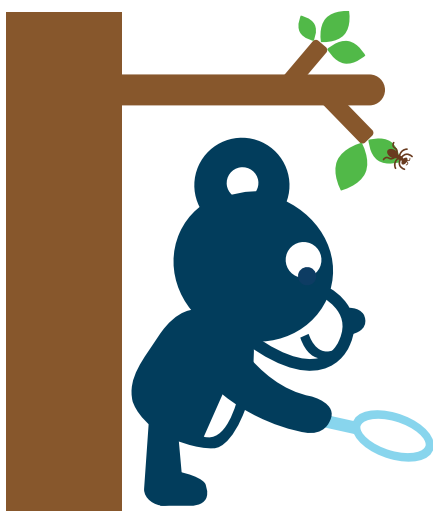
*Parum tror att det finns massa goda grejer att smaka,
kanske kan de något eget smarrigt baka?
Många olika saker kan blandas i en smet,
vad är det allra godaste som du vet?*

SAGA:

HITTA VILSE

*Parum har hittat ett spännande spår att följa,
för en sådan nyfiken filur går det inte att hemligheter dölja.
Det letas bakom stock och sten,
är väldigt bra på att smyga runt på sina ben.
Men vart har Magna tagit vägen tro?
Parum kan inte hitta spåren efter Magnas sko.
Det verkar som om Magna vilse i vida världen kan vara,
allt Parum kan tänka på nu är att hitta Magna bara.
När ens kompis kommit bort,
är det viktigt att den har det varmt och torrt.
Bygga en koja, krama ett träd och stilla stå,
är bra tips för den som kommit vilse på sin färd och inte vet vart den ska gå.
Parum kämpar hårt för att Magna hitta,
på många saker runtomkring är det spännande att titta.
Plötsligt Parum hör ett rop,
tänk om det är Magna som ramlat ner i en grop?
Parum, Parum, var är du nu så säg,
jag har letat väldigt länge efter dig!
Oj då, det var visst båda som sin kompis tappat bort,
vilken tur att saknaden blev kort!
Tänk så tokigt det kan bli ibland,
men nu kan de vandra vidare hand i hand.*

Parum var bara tvungen att följa efter det där spännande spåret vid gläntan. Tänk om det var en älg, det hade Parum aldrig sett någon på riktigt. Eller kanske en rymdvarelse som var på jorden för att hälsa på. Det hade Parum heller aldrig träffat på innan. Parum tänkte att vad det än var så skulle det bli en spännande upptäcktsfärd att leta reda på vem som gjort spåren. Parum plockade fram det stora förstoringsglaset och började leta. Spåret gick in på skogsstigen och över den gamla bron. På vägen hittade Parum också en blåspräcklig fjärlil, en gammal

rutten ostmacka och en rosa gummianka som flöt omkring i ån. ”Vad mycket spännande saker det finns att upptäcka. Det här måste jag berätta för Magna”, tänkte Parum.

– Du Magna, sa Parum och vände sig om.

Men där fanns ingen Magna. Parum tittade sig omkring och letade till och med i rosenbusken, men ingenstans fanns Magna.

– Typiskt Magna att komma bort nu när jag hittat så mycket spännande saker, sa Parum högt. Bäst jag spårar upp Magna istället först då.

Och så gick Parum vidare med förstoringsglaset och började leta efter stora björnsår. Samtidigt borta vid gläntan hade Magna nästan blivit hes efter att ha ropat och ropat och sedan ropat lite till på Parum. Men ingen Parum svarade. Magna kände en liten klump i magen. Tänk om Parum hade kommit bort och var alldeles vilse. Magna backade in mot skogen och spejade efter Parum. På tallens stam såg det ut att ha fastnat ett långt snöre. Magna tog tag i ena änden och sträckte tassarna runt stammen för att hitta andra änden av repet och tänkte ”var är du min älskade Parum?”

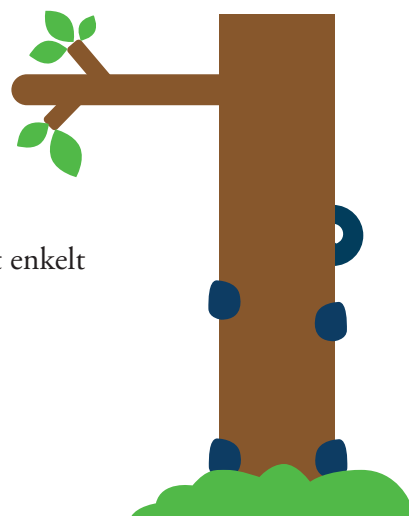
”Ouff” lät det när de krockade till. Magna vände sig snabbt om och såg då en liten björn som gick med nosen i backen tittandes i ett förstoringsglas.

– Aha! sa Parum. Där är du ju. Hörrudu Magna, du får allt låta bli att komma bort så här i skogen, så jag måste leta efter dig. Du vet väl att du alltid ska tala om vart du går och ha en kompis med dig! Vilken tur att jag är en så bra uppletare så att du kom fram och så bra att du står här och kramar ett träd istället för att vandra omkring.

Magna log till svar och tänkte för sig själv ”jag undrar jag vem av oss som var vilse, egentligen! Nu är det bäst att vi håller ihop tillsammans så ingen mer kommer bort.”

Och vem som hade gjort de där spåren, ja det fick Parum helt enkelt undersöka en helt annan gång.

*Att hitta rätt,
är inte alltid lätt.
Om du vilse skulle gå,
vet du vad du ska göra då?*

SAGA:

SJUKVÅRD

*Min tass den gör ont. Aj aj.
När jag slog i den blev jag lite skraj.
Men Magna det är ingen fara,
vi sätter ett litet plåster på den bara!
Sen så kan jag dig lite lära,
vad du ska göra om du i fingret råkar dig skära.
Om du slår dig eller råkar armen bryta,
då är olika förband bra att kunna knyta.
Trösta och värma är något alla kan göra för att hjälpa till,
har någon slagit sig mycket är det ofta klokt att den ska ligga still.
Magna lyssnar och säger sen till Parum tyst,
den som följer dina råd är riktigt schysst.
För att hjälpa en kompis som hamnat i fara,
kan du ringa 112 och vänta på att de ska svara.
Då kommer hjälpen snabbt rätt,
och du har gjort på bästa sätt.*

Hela halva Parum inlindad i något vitt trassel stapplade fram till Magna eftersom det var lite svårt att gå ordentligt sådär inlindad.

– Men Parum, vad har hänt? utbrast Magna oroligt.

– Ingenting, jag övade bara på att plåstra om mig själv med förband. Men det blev lite snurrigt så nu behöver jag nog hjälp att komma loss!

Hela Magnas mage skumpade av det brummande skrattet. Så tokigt det kan bli ibland. När Magna började linda upp förbandet fanns det både en bok, en halvt

upptäta godismask, en rosa strumpa och favoritgosedjuret bakom förbandet.

– Men vad är allt det här?

– Jo, jag tyckte att om jag ändå skulle gå iväg så kunde jag ju ta med mig lite saker genom att slå in dem i mig själv. Som en present och en ryggsäck i ett. En presäck helt enkelt! Du ser Magna, förband kan användas till många saker tänkte jag!

– Vilken bra idé, sa Magna. Får jag också prova att göra en presäck?

– Nja, sa Parum. Presäcken är en rätt bra grej faktiskt, men nu tror jag att jag måste linda ihop allt det här igen, för tänk om någon skadar sig och så finns det inga förband i första-hjälpen-väska. Det skulle ju vara lite dumt.

– Ja, det har du rätt i, sa Magna. Vill du ha hjälp?

– Det är tur att det finns massa bra saker i den här lådan. Fast vet du Magna? sa Parum när de stod vid första-hjälpen-väska. En gång när Hominem hade ramlat och tappade bort sin favoritleksak då fick Hominem kramar och så blåste vi på det onda knät, och vet du? Då gick det över och kändes mycket bättre. Så ibland behövs faktiskt inte plåster eller förband!

– Ja visst är det bra? sa Magna som stod där och rullade ihop banden som aldrig verkade ta slut. Att ta hand om någon, trösta och värma kan räcka ibland för att någon ska må bra igen. Men du Parum, kommer du ihåg den där gången jag snubblade in i stora rosenbusken och stack mig överallt?

– Hihi, ja, småskrattade Parum. Vi fick sätta på så många plåster att vi nästan inte såg din nos eller dina tassar! Då blev det måååånga plåster på en och samma gång!

*Kom ihåg detta lilla tips,
så lär du dig något viktigt vips!
Munnen, näsan en och en,
ögon två det har du sen.
För att en skadad hjälpen snabbt ska få,
vet du vilket nummer du ska ringa då?*

